

Dosar nr.1/P/2013

SECȚIA PENTRU PROCURORI ÎN MATERIE DISCIPLINARĂ

HOTĂRÂREA NR. 3P

Ședința publică din 3 septembrie 2013

Pe rol fiind soluționarea acțiunii disciplinare formulată de Inspecția Judiciară împotriva pârâtei A.M., procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul B., având ca obiect săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzută de art. 99 lit. a), i), n) și t) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

La apelul nominal, făcut în ședință publică, a răspuns Inspecția Judiciară, prin reprezentant, procuror V.C., pârâta procuror A.M. personal și martorii C.A., L.D., M.S., B.N. și C.L.

Procedura de citare legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefă, care învederează că la dosar au fost depuse următoarele înscrisuri: adresa Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție; adresa nr..../CP/26.07.2012 cu care s-a înaintat copia ordonanței dispusă în dosarul nr..../P/2012 al DNA – ST, copia adresei de înaintare a declarației martorului T.P., precum și copia declarației dată de acest martor; adresa nr.../...../1154/DRUO/2012 emisă de Direcția

Resurse Umane și Organizare Serviciul Resurse Umane pentru Parchete; adresa nr.../D/P/2012 din 02.09.2013 emisă de DIICOT – ST, prin care se arată că față de învinuita A.M. se efectuează acte de urmărire penală, precum și cererea doamnei I.M.C., prin care arată că se află în concediu de sarcină și lăuzie, fiind în imposibilitate de a se prezenta în calitate de martor la termenul fixat.

Secția procedează la audierea martorilor C.A., L.D., M.S., B.N. și C.L., declarațiile acestora fiind consemnate în scris și atașate la dosarul cauzei.

Pârâta personal, depune la dosar înscrisuri, respectiv copia Ordonanței nr.../P/2013 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția de urmărire penală și criminalistică din data de 29.05.2013, copia adresei de înaintare a acestei ordonanțe precum și o copie a adresei emisă de IPJ prin care se relevă situația privind zilele în care persoana privată de libertate B.M. a fost prezentată la sediul DNA – ST

Inspekția judiciară, prin reprezentant, nu solicită termen pentru a lua cunoștință de înscrisurile depuse astăzi de către pârâtă.

Nemaifiind alte cereri de formulat, ori probe de administrat, Secția apreciază cauza în stare de judecată și acordă cuvântul părților pe fond.

Inspekția Judiciară, prin reprezentant, solicită admiterea acțiunii disciplinare exercitată împotriva doamnei procuror A.M., și aplicarea față de aceasta a unei sancțiuni disciplinare relativ la săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de art.99 lit. a), i), n) și t) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată. Arată că, în cuprinsul rezoluției privind acțiunea disciplinară a expus în amănunt faptele reținute în sarcina pârâtei. Având în vedere întreg probatoriul administrat în cauză susține că pârâta se face vinovată de săvârșirea tuturor abaterilor

disciplinare reținute în sarcina sa. Astfel, consideră relevante procesele-verbale de redare a convorbirilor telefonice și a corespondenței prin S.M.S. purtate de aceasta cu numitul B.M., în condițiile în care cunoștea faptul că deținerea de telefoane mobile în penitenciar este interzisă. A arătat că faptele astfel cum au fost săvârșite au fost de natură a aduce atingere probității profesionale a magistratului și prestigiului justiției. În consecință, solicită admiterea acțiunii și aplicarea față de pârâtă a unei sancțiuni disciplinare ținând cont de natura și gravitatea abaterilor disciplinare săvârșite.

Pârâta solicită respingerea sesizării formulată de către Inspekția Judiciară, ca nelegală, învederând faptul că, în conformitate cu dispozițiile art. 91² alin 5 Cod procedură penală, interceptările convorbirilor telefonice dintr-un dosar penal pot fi folosite în alte cauze penale numai dacă din cuprinsul acestora rezultă date sau informații concludente și utile privitoare la pregătirea sau săvârșirea unei alte infracțiuni, ori, abaterile disciplinare exced acestor prevederi legale întrucât sunt supuse normelor de procedură civilă. Din acest motiv a susținut că nu a putut formula apărări în cauză. A arătat că persoana cu care B.M. purta convorbiri telefonice este prietena acestuia, având același prenumele – M., care îl vizita la penitenciar, însă, pentru considerentele anterior expuse, a precizat că nu poate combate în această procedură conținutul proceselor –verbale de redare a convorbirilor telefonice, întocmite în faza de urmărire penală, în cadrul dosarului penal în care este cercetată. A relatat că în dosarul penal înregistrat la DIICOT – ST are calitatea de învinuită, urmărirea penală nefiind finalizată la acest moment, împrejurare față de care susține că abaterile disciplinare reținute în sarcina sa se bazează pe mijloace de probă administrate în acel dosar, respectiv pe interceptări nelegale.

Cu privire la activitatea pe care a desfășurat-o în cadrul DNA – ST

...., a arătat că a fost cunoscută de procurorul șef, care i-a repartizat lucrările și i-a semnat toate adresele.

A susținut că nu se consideră vinovată, ci dimpotrivă și-a exercitat atribuțiile cu conștiinciozitate, dorind să obțină cât mai multe informații de la numitul B.M., persoană care avea vaste cunoștințe, atât în lumea interlopă din, cât și printre persoane cu diverse funcții din instituțiile publice locale, iar în acea perioadă, datorită stării de depresie în care se afla, dorea să comunice parchetului date cu privire la săvârșirea unor infracțiuni. A arătat că între ea și numitul B.M. există o diferență semnificativă de vârstă, precizând că până la pensionare mai are 5 ani.

În consecință, solicită respingerea acțiunii disciplinare.

În susținerea celor afirmate depune concluzii scrise și un set de înscrisuri.

SECȚIA PENTRU PROCURORI

Deliberând asupra acțiunii disciplinare de față, reține următoarele:

Prin acțiunea disciplinară înregistrată pe rolul Secției pentru procurori în materie disciplinară sub nr. 1/P/2013, Inspekția Judiciară a solicitat, ca prin hotărârea ce o va pronunța, să dispună aplicarea uneia dintre sancțiunile prevăzute de art. 100 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pârâtei A.M., procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul B. pentru săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzută de dispozițiile art. 99 lit. a), i), n), t) din Legea nr. 303/2004, privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, constând în aceea că, atât în exercitarea cât și în afara exercitării atribuțiilor de serviciu, a efectuat

manifestări de natură a aduce atingere onoarei sau probității profesionale ori prestigiului justiției; a nerespectat îndatorirea de a se abține, atunci când judecătorul sau procurorul știe că există una din cauzele prevăzute de lege pentru abținerea sa; a folosit funcția pentru a obține un tratament favorabil din partea autorităților, a intervenit pentru soluționarea unor cereri, a pretins și acceptat rezolvarea intereselor altei persoane, altfel decât în limita cadrului legal reglementat pentru toți cetățenii; a exercitat funcția cu rea – credință, încălcând cu știință normele de drept material și procesual, urmărind vătămarea intereselor legale ale persoanelor cercetate.

În motivarea acțiunii disciplinare, în esență, s-a reținut că, în perioada mai 2012 – ianuarie 2013, doamna A.M., procuror în cadrul DNA – ST, atât în exercitarea, cât și în afara exercitării atribuțiilor de serviciu, a efectuat următoarele:

1 - a solicitat, în mod repetat, ca inculpatul B.M. să fie prezentat la sediul unității de parchet (în 66 cazuri), deși prezența acestuia nu era necesară, existând zile în care nu s-au efectuat acte procedurale; a primit, în mod repetat, în audiență pe inculpatul B.M., fapt care a produs nemulțumiri în rândul lucrătorilor de poliție și a conducerii IPJ și a cauzat discuții la nivelul colectivului din cadrul DNA - ST; a rămas singură în birou cu inculpatul, ore în șir, pentru a scrie un denunț de câte o pagină; a purtat corespondență cu acesta în timp ce se afla încarcerat în penitenciarul prin S.M.S., aspect care a ajuns la cunoștința opiniei publice prin intermediul presei;

2 - a exercitat, în favoarea inculpatului B.M., intervenții la conducerile IPJ și Penitenciarului; a întreprins demersuri pentru ca acesta să beneficieze de sprijinul unor cadre universitare în vederea redactării unor lucrări științifice; a solicitat unei martore să-l sprijine;

- natura mesajelor adresate prin S.M.S. inculpatului B.M., precum și conținutul discuțiilor purtate cu fratele acestuia denotă un interes special al acesteia pentru inculpat, dincolo de orice preocupare normală față de situația oricărui inculpat, caz în care era obligată să se abțină în toate dosarele în care inculpatul avea vreo calitate.

3 - a dat dispoziție pentru ca inculpatul B.M. să nu fie transferat în Penitenciarul de Maximă Siguranță, după sesizarea instanței de judecată cu rechizitoriu; a dispus citarea repetată a inculpatului la sediul DNA și a acceptat ca acesta să rămână în biroul său perioade mari de timp, uneori câte 5-6 ore pentru a scrie o pagină sau două de denunț, plângere sau declarație, contribuind astfel la sustragerea inculpatului de la regimul de detenție; a intervenit la conducerea I.P.J. și a Centrului de Reținere și Arestare Preventivă pentru a-l repartiza pe inculpat în camera destinată „veselarilor”, pentru a beneficia de o libertate mai mare de mișcare; l-a contactat telefonic pe profesorului universitar A.B., declinându-și calitatea de magistrat procuror la DNA, în condițiile în care, așa cum declară martorul, era de notorietate faptul că inculpatul B.M. era arestat; a solicitat unei martore să-l ajute pe inculpatul B.M.;

4 - a procedat la înregistrarea unui dosar penal în cadrul căruia a efectuat acte premergătoare vizând o infracțiune care nu există, iar în situația în care fapta ar fi existat, nu era de competența DNA

În drept, Inspekția Judiciară și-a întemeiat acțiunea disciplinară pe dispozițiile art.44 și 47 din Legea nr. 317/2004 republicată și modificată.

În dovedirea acțiunii, Inspekția Judiciară a arătat că, pe parcursul cercetării disciplinare, a fost administrată proba testimonială și proba cu înscrisuri.

În cursul cercetării judecătorești, la termenul din data de 09.07.2013, a fost audiată pârâta procuror A.M., iar la termenul de judecată din data de 03.09.2013 au fost audiați martorii încuviințați în cauză. Pârâta a depus un set de înscrisuri.

Din analiza materialului probator administrat în cauză, Secția pentru procurori reține următoarea situație de fapt:

La data de 15 ianuarie 2013, sub nr...../IJ/.../DIP/2013, Inspekția Judiciară s-a sesizat din oficiu, cu privire la posibila incompatibilitate a procurorului A.M. din cadrul DNA - ST, în efectuarea urmăririi penale în dosarul penal în care este cercetat inculpatul B.M., precum și în mai multe dosare în care au fost formulate plângeri penale împotriva unor procurori și ofițeri de poliție judiciară din cadrul DIICOT - ST, datorită relației apropiate în care aceasta se afla cu inculpatul B.M. (fila 2)

Direkția de Inspekție judiciară pentru procurori a efectuat verificări prealabile (fila 166), finalizate la data de 02.04.2013. În cadrul acestora au rezultat indicii de săvârșire a abaterilor disciplinare prevăzute de art.99 lit. a), i), n) și t) din. Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată, împrejurare față de care, prin rezoluția din 04.04.2013 s-a dispus începerea cercetării disciplinare față de doamna procuror A.M. din cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul B., pentru abaterile disciplinare, mai sus menționate, fapte comise în perioada în care a activat ca procuror în cadrul DNA– ST (fila 167).

Rezoluția de începere a cercetării disciplinare a fost comunicată doamnei procuror la data de 08.04.2013.

În data de 16.05.2013 doamna procuror A.M. a fost invitată să participe la cercetarea disciplinară.

În cadrul cercetării disciplinare a fost consemnată declarația doamnei procuror A.M.; aceasta nu a formulat obiecțiuni și nu a solicitat alte probe; a depus la dosar procesul verbal de evaluare a activității profesionale și o listă a lucrărilor publicate.

Cercetarea disciplinară a fost finalizată la data de 23.05.2013 (fila 229).

În fapt, Secția pentru procurori reține următoarele:

Procurorul A.M. a activat în cadrul D.N.A – S.T., în perioada.....

În dosarul penal nr..../DP/2009 al DIICOT -ST, la data s-a dispus arestarea preventivă a inculpatului B.M., iar prin încheierea de ședință din pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția penală în dosarul nr.....././2012 s-a confirmat punerea în executare a mandatului de arestare. La data de, inculpatului B.M. a fost depus în Centrul de Reținere și Arestare Preventivă a Inspectoratului de Poliție al Județului

Prin rechizitoriul nr..../DP/2009 s-a dispus trimiterea acestuia în judecată.

După trimiterea în judecată, la solicitarea expresă a DNA – ST, inculpatul B.M. a rămas încarcerat în continuare în Centrul de Reținere și Arest Preventiv al IPJ Abia, ulterior, prin adresa emisă la data de, DNA– ST a revenit la solicitarea formulată la data de ... și a comunicat Centrului de Reținere și Arest Preventiv al IPJ faptul că poate dispune transferul inculpatului B.M. în Penitenciarul (fila 17).

Începând cu data de inculpatul B.M. a formulat la DNA– ST mai multe denunțuri, în acest sens fiind înregistrate 17 dosare penale și 3 lucrări (fila 200).

Din înscrisurile existente la dosar, constând în declarații de martori date în cadrul unor dosare penale, rezultă că după încarcerarea inculpatul

B.M. în arestul IPJ, acesta a încercat să convingă mai mulți deținuți să dea declarații mincinoase în anumite cauze, în scopul obținerii reducerii pedepsei, relativ la faptele pentru care era cercetat.

La data de....., B.M. a formulat un denunț, înregistrat sub nr. .../P/2012, repartizat spre soluționare procurorilor A.M. și A.D., având ca obiect infracțiunea de trafic de influență, faptă reclamată a fi săvârșită de numiții T.D. și M.N.

Anterior întocmirii rechizitoriului în acest dosar, la cererea denunțatorului, i-au fost eliberate două comunicări, ...în care se atestă faptul că denunțul formulat de acesta s-a soldat cu identificarea făptuitorilor, față de care s-au dispus măsuri preventive. Aceste două înscrisuri au fost depuse de B.M. la Înalta Curte de Casație și Justiție - dosarul nr....././2012, înregistrat ca urmare a sesizării instanței prin rechizitoriul nr.../DP/2009 al D.I.I.C.O.T. și, respectiv la Curtea de Apel X, unde a fost strămutată cauza, în scopul de a beneficia de reducerea pedepsei.

La data de 27.07.2012, dosarul a fost finalizat, prin rechizitoriu dispunându-se trimiterea în judecată a celor doi inculpaților.

În perioada, inculpatul B.M. a fost prezentat la sediul DNA –ST, în 72 de zile, în 66 cazuri fiind prezentat la solicitarea doamnei procuror A.M.(filele 5, 6, 108, 299). Cu aceste ocazii, a formulat denunțuri, plângeri, a dat declarații sau a făcut completări la denunțurile anterioare.

Comparând tabelul întocmit de I.P.J. - Centrul de Reținere și Arestare Preventivă, cuprinzând zilele în care persoana privată de libertate B.M. a fost prezentată la sediul DNA -ST cu tabelul întocmit de DNA –ST, se constată o diferență de 9 zile minus, pe tabelul de la DNA nefiind trecute zilele de deși pentru unele dintre aceste date există sesizări sau declarații ale inculpatului B.M., respectiv:..... Verificând existența

înscrierilor care să confirme activitățile efectuate ca urmare a primirii în audiență a inculpatului B.M., rezultă următoarea situație:

În luna mai 2012 numitul B.M. a fost primit în audiență în 10 zile, din care de către procuror A.M. în 8 zile.

În zilele de 11 și 17 mai a fost citat de cms. șef S.I.

Au fost înregistrate denunțuri/declarații în zilele de 11,14,16,17,22,23,30 și 31 mai.

Nu există înscrieri pentru zilele de 25 și 29 mai 2012.

Au fost înregistrate următoarele dosare penale/lucrări penale noi: nr.../P/2012 din 11.05.2012; nr..../P/2012 din 14.05.2012; nr.../P/2012 din 16.05.2012; nr.../P/2012 din 22.05.2012.

În luna iunie 2012 a fost primit în audiență în 13 zile din care la procuror A.M. în 11 zile. În zilele de 14 și 19 iunie a fost citat de cms. șef S.I.

Există înscrieri pentru zilele de 01, 05, 08, 11,13,20, 26 și 27.06.2012.

Nu există înscrieri pentru zilele de 07, 14,15,19 și 29 06.2012.

Au fost înregistrate dosare/lucrări noi: nr.../P/2012 din 05.06.2012; nr..../P/2012 din 08.06.2012; nr.../P/2012 din 20.06.2012.

În luna iulie numitul B.M. a fost primit în audiență în 14 zile, din care la procuror A.M. în 12 zile.

Au fost prezentate înscrieri pentru zilele de 03,06,16,23,24,30 și 31 iulie 2012.

Nu există înscrieri pentru zilele de 02,09,11,13,19,20 și 26.

În zilele de 09 și 11 iulie a fost în audiență la procuror D.A.

Au fost înregistrate dosare/lucrări noi: nr..../P/2012 din 03.07.2012.

În luna august 2012 numitul B.M. a fost primit în audiență în 15 zile, numai la procuror A.M.

Există înscrișuri pentru zilele de 2,6,8,10,13,17,21,23,24,27,28 și 31.08.2012.

Nu au fost identificate înscrișuri pentru zilele de 09,20 și 30 august 2012.

Au fost înregistrate dosarele nr.../P/2012 din 13.08.2012 și nr.../P/2012 din 28.08.2012.

În luna septembrie 2012 numitul B.M. a fost primit în audiență în 11 zile, numai la procuror A.M.

Au fost depuse înscrișuri pentru zilele de 3,4,5,9,10,13 și 25.09.2012.

Nu au fost identificate înscrișuri pentru zilele de 7,19 și 27.09.2012.

Au fost înregistrate dosarele: nr.../P/2012 din 10.09.2012, nr.../P/2012 din 10.09.2012 și nr./P/2012 din 20.09.2012.

În luna octombrie 2012 a fost primit în audiență la procuror A.M. în 9 zile.

Există înscrișuri pentru zilele de 1,4,8,19,23 și 30.10.2012.

Nu au fost identificate înscrișuri pentru zilele de 11,15 și 16.10.2012.

A fost înregistrat dosarul nr./P/2012 din 25.10.2012.

Declarațiile consemnate în zilele de 11,16,17 și 31.05.2012; 08.06, 11.06 și 13.06.2012; 06.07.2012 și 24.07.2012; 06.08.2012 și 10.08.2012; 03.09.2012, 04.09.2012 și 06.09.2012; 01.10.2012 și 10.10.2012, au fost date în dosarul nr./P/2012 privind pe inculpatul T.D. și în dosarul disjuns din acesta.

Din situația astfel prezentată, rezultă că pentru 23 de zile nu există dovada efectuării unor activități specifice primirii în audiență, respectiv primire de înscrișuri, consemnări de declarații, denunțuri, plângeri, etc.

De asemenea, se constată faptul că nu toate înscrisurile depuse de inculpatul B.M. au fost redactate în biroul procurorului, unele denunțuri sau completări purtând date diferite de cele în care inculpatul a fost prezentat la sediul DNA. Astfel, „declarația” din 21.06.2012, figurează datată și semnată de numitul B.M. „la sediul DNA - ST”, deși în acea dată, nu figurează primit în audiență; declarația din 19.10.2012, conform mențiunilor din declarație, dar consemnată în 08.10.2012.

Din declarațiile martorilor B.N., I.C., C.L., agenții de escortă, rezultă că din momentul în care inculpatul B.M. era adus la sediul D.N.A., acesta era prezentat procurorului A.M., și rămânea fără pază, uneori câte 4-6 ore, în biroul acesteia, întrucât polițiștii din escortă erau invitați să aștepte pe hol, unde se afla și jandarmul de serviciu. Întrucât în acest interval de timp nu au putut exercita o supraveghere a deținutului, astfel cum se prevede în normele legale privitoare la regimul de detenție, martori au relatat că nu cunosc aspecte legate de conținutul discuțiilor purtate între doamna procuror și deținut și nici ce activități procesuale se desfășurau în această perioadă. Au precizat că au informat despre această situație pe martorul M.S. – șeful arestului din cadrul IPJ, pentru a lua măsurile legale.(filele 14, 15, 16) Martori au confirmat aceste împrejurări și cu ocazia audierii nemijlocit în fața Secției.

Martorul M.S. confirmă aspectele relatate de martorii mai sus indicați, și arată că a adus la cunoștința procurorului șef faptul că aceștia nu pot asigura paza deținutului, care nu a fost luată nicio măsură, precizând că anchetele sunt confidențiale.(fila 11)

Din declarațiile martorilor D.G. - grefier în cadrul D.N.A.- S.T., A.D. - procuror în cadrul D.N.A.- S.T. și I.G. – procuror șef în cadrul D.N.A.- S.T. rezultă că prezența numitul B.M. în 72 de zile la sediul

D.N.A.- S.T., într-un interval de timp relativ scurt, a fost comentată în mod negativ de membrii colectivului, care au considerat că imaginea instituției a fost afectată, fapt ce i-a determinat să întocmească un memoriu prin care să aducă la cunoștința instituțiilor abilitate situația creată.(filele 203, 205, 207, 217)

Pe acest subiect, în presa locală au apărut mai multe articole, care au provocat indignarea întregului personal, întrucât comportamentul adoptat de pârâtă în instrumentarea cauzelor privindu-l pe numitul B.M., a afectat grav imaginea unității și a întregului colectiv.(filele 700 bis-713)

Așa cum am arătat mai sus, deși se dispusese trimiterea în judecată a inculpatului B.M., acesta nu a fost transferat la Penitenciarul, deoarece procurorul A.M. a solicitat să fie menținut în Arestul I.P.J., sub pretextul că avea nevoie de inculpat pentru a-l audia în cauzele ce i-au fost repartizate spre soluționare.

În perioada în care inculpatul B.M. se afla în Arestul IPJ, procurorul A.M. a intervenit la conducerea Inspectoratului, în favoarea inculpatului, astfel: în data de 16.07.2012 l-a sunat pe comisarul șef de poliție M.S. - șeful C.R.A.P. din cadrul IPJ, pentru a-i solicita mutarea inculpatului B.M. într-o celulă în care să fie singur în timpul zilei, celulă din care fusese mutat în urmă cu trei zile, deoarece intenționa să convingă un alt arestat preventiv să comită o infracțiune.

În data de 24.10.2012 comisarul șef M.S. a fost sunat de procurorul C.I. de la Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și de comisar L.D., care i-au cerut ca inculpatul B.M. să nu mai aibă acces la telefonul public de pe holul arestului, acesta aflându-se în acea perioadă încarcerat într-o cameră, cu încă 5 arestați preventiv. În aceeași zi martorul M.S. a fost sunat pe telefonul mobil personal de către

pârâtă, care l-a întrebat de ce a luat măsura mutării inculpatului într-o altă celulă. După ce i s-a explicat de ce a fost mutat, în jurul orelor 14:30-15:00, pârâta l-a contactat telefonic din nou pe martorul M.S., întrebându-l dacă au încetat motivele izolării. Martorul M.S. a mai relatat că pârâta nu a intervenit în favoarea altui arestat preventiv, singurele demersuri de acest fel fiind doar în favoarea lui B.M., deţinut care încerca prin orice mijloace să „fabrice dosare,” în scopul eliberării sale sau reducerii pedepsei care urma să-i fie aplicată. (filele 11,106)

Din cuprinsul notei de relaţii dată de comisarul L.D. – inspector şef al IPJ, rezultă că după ce s-a dispus trimiterea în judecată a inculpatului B.M., acesta trebuia transferat la Penitenciarul, sens în care a telefonat la DNA –ST, însă pârâta i-a comunicat că nu doreşte transferul deţinutului, întrucât are spre soluţionare dosare în care prezenţa acestuia este necesară, în acest sens fiind înaintată şi o adresă, la care s-a revenit după 4 luni, perioadă în care, pentru transportul deţinutului la DNA – ST şi la celelalte instituţii la care s-a impus prezenţa acestuia, IPJ a suportat „un consum mare de resurse umane şi materiale”.(fila 9)

După transferul inculpatului B.M. în Penitenciarul, pârâta l-a chemat la sediul parchetului pe directorul penitenciarului, martorul C.A., căruia i-a atras atenţia că are „în custodie un deţinut deosebit de important”, care, cu ocazia deplasărilor la DNA „plânge şi este psihic dărâmat”; martorul susţine că aceasta nu i-a solicitat să-i acorde un regim preferenţiat, însă l-a rugat să ia toate măsurile pentru evitarea oricărui eveniment negativ.(fila 21) După realizarea transferului – data de 31.10.2012 - inculpatul B.M. a fost audiat în Penitenciarul, pârâta deplasându-se efectiv în această locaţie în datele de Din cuprinsul notei dată de procurorul şef al DNA - ST, domnul I.G., rezultă că la sfârşitul lunii

octombrie, urmare a revenirii din concediu de odihnă, a aflat că aproape zilnic pârața îl chema la parchet pe deținutul B.M., împrejurare față de care i-a comunicat că nu este rezonabil cum a procedat și i-a recomandat ca pe viitor să se deplaseze personal la locul de deținere, în vederea audierii acestuia. (fila 58) În consecință, mutarea deținutului B.M. din arestul IPJ în Penitenciarul nu a fost una pur întâmplătoare, ci a coincis cu discuția purtată între pârață și șeful acesteia, prin care-i solicita să adopte o altă atitudine.

De asemenea, pârața l-a contactat telefonic pe profesorul universitar B.A., din cadrul Facultății de Drept „Titu Maiorescu” din București, declinandu-și calitatea de procuror în cadrul D.N.A.- Serviciul Teritorial, și a solicitat relații cu privire la posibilitatea ca B.M. să susțină teza de doctorat, acesta fiind înscris la Școala Doctorală și avându-l îndrumător pe acesta. (fila 285)

Tot în scopul de a-l ajuta pe B.M., pârața a apelat și la profesorul universitar G.A., pentru ca acesta să recomande penitenciarelor unde inculpatul era încarcerat, să-i creeze facilități pentru a putea redacta o lucrare științifică, menită să contribuie la reducerea perioadei efective de privare de libertate. În consecință, profesorul G.A. a redactat, în numele Institutului de Cercetări Juridice din cadrul Academiei Române, două adrese către Penitenciarul de Maximă Siguranță Și, prin care solicita celor două instituții crearea condițiilor favorabile pentru ca inculpatul B.M. să poată redacta o lucrare științifică. (fila 291)

Din declarațiile martorei G.A. rezultă că a fost chemată la sediul D.N.A. de către pârață, care i-a reproșat că refuză să-l ajute în continuare pe inculpatul B.M., spunându-i că trebuie să se gândească bine,

întrucât este prietenă cu inculpatul, că toți prietenii l-au părăsit, a rămas singur și suferă.(fila 160)

În conformitate cu dispozițiile legale, fiecare persoană privată de libertate are posibilitatea de a efectua convorbiri telefonice din penitenciar, după depunerea unei liste cu numerele de telefon pe care intenționează să la apeleze și după aprobarea cererii de către conducerea penitenciarului.

În lista cu numerele de telefon predată de inculpatul B.M. figurează și numărul de telefon al pârâtei, cu numele avut anterior căsătoriei, respectiv Ț.M.(fila 25)

Din procesele verbale de redare a convorbirilor telefonice și a corespondenței prin S.M.S., existente la dosarul nr..../DP/2012 al DIICOT - ST, dosar în cadrul căruia se efectuează cercetări față de pârâtă, aceasta având calitatea de învinuită, rezultă că între procurorul A.M. și persoana privată de libertate B.M. a existat o corespondență telefonică prin S.M.S., în perioada februarie – martie 2013, în timp ce B.M. se afla încarcerat în Penitenciarul

Unul dintre denunțurile formulate de persoana privată de libertate B.M. vizează pe procurorii DIICOT – ST, numiții C.D.S. și N.M.I., reclamați că ar fi săvârșit infracțiunea prev. de art.20 alin.2 lit.a din Legea nr.682/2002 și art.13² din L.nr.78/2000, respectiv că ar fi comunicat în mod expres victimelor traficului de persoane, cu ocazia audierii lor la sediul DIICOT -ST, faptul că denunțul a fost formulat de persoana privată de libertate B.M., dezvăluindu-i astfel identitatea.

Plângerea formulată de B.M. la DNA - ST a fost înregistrată sub nr...../P/2012, în cauză fiind audiați în faza actelor premergătoare procurorii C.I., C.S.D. și N.M.I., pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu, prev. de art.13² din L.78/2000, cu referire la art.246 Cod penal, fapta sesizată fiind

în legătură cu modul de soluționare a denunțului formulat de B.M. la D.I.I.C.O.T.

Se impune precizarea că deși din plângere nu rezultă săvârșirea vreunei fapte penale de către procurorul șef C.I., acesta a fost audiat în dosarul nr..../P/2012, pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art.13² din Legea nr. 78/2000, raportat la art.246 C.pen., astfel cum rezultă din adresa nr. .../P/2007 din 18.12.2012.

Cu ocazia audierilor, toți cei trei procurori i-au învederat procurorului A.M. faptul că infracțiunea reclamată (divulgarea identității reale a martorului cu identitate protejată) nu există și că DNA - ST nu are competența materială să instrumenteze această infracțiune, aspectele semnalate nefiind luate în seamă de pârâtă. Procurorii cercetați în acest dosar au exprimat convingerea că dosarul a fost înregistrat pentru a denigra procurorii DIICOT care au dispus trimiterea în judecată a inculpatului B.M. În prezent, dosarul a fost preluat de Structura Centrală a DNA.

În dosarul nr..../P/2012 al D.N.A. s-a dispus trimiterea în judecată a inculpaților T.D. și M.N. pentru trafic de influență, respectiv complicitate la această infracțiune.

Prin rechizitoriu s-a dispus la pct. IV „disjungerea cauzei față de procurorii C.I. și C.S.D., din cadrul DIICOT – ST, precum și față de ofițerul de poliție judiciară M.V. din cadrul B.C.C.O., în vederea continuării cercetărilor de către DNA - ST, pentru săvârșirea infracțiunilor prev. de art.254 alin.1 Cod penal în referire la art.6 și art.7 din Legea nr.78/2000”.

Atât dosarul nr. .../P/2012 cât și dosarul disjuns din acesta, au fost instrumentate de procuror A.M.

Cu ocazia audierilor în dosarul nr..../P/2012 procurorii C.I. și C.D.S. i-au adus la cunoștință procurorului A.M. că la nivelul DIICOT –ST există date că B.M. formulează denunțuri în scopul de a beneficia de reducerea de pedeapsă în cazul condamnării în dosarul nr. .../DP/2009, și că trebuie să analizeze cu multă atenție cele sesizate prin denunțuri.

Procurorul A.M. nu a luat în considerare aceste avertizări, ba mai mult, astfel cum rezultă din procesele verbale de redare rezumativă a corespondenței prin SMS, aceasta discuta cu inculpatul B.M. cum o să procedeze în aceste dosare, ce variante de lucru are, precum și care este atitudinea procurorului șef al Serviciului Teritorial (numit „directorul”) față de cercetările pe care le efectuează.

În cuprinsul declarației date în cursul cercetării disciplinare, menținută în fața Secției, pârâta a susținut că nu a încălcat nicio dispoziție legală în instrumentarea dosare înregistrate la D.N.A.- Serviciul Teritorial A precizat că l-a citat pe numitul B.M. la sediul D.N.A. ori de câte ori acesta a solicitat să facă declarații.

Nu consideră că prezența persoanei private de libertate B.M. la sediul D.N.A. într-un număr de 72 de zile, într-un interval de 5 luni este exagerată, întrucât acesta era avocatul lumii interlope din G. și cunoștea foarte multe amănunte privind legăturile lumii interlope cu diverse instituții din G., și modalitățile de rezolvare a problemelor acestora, care nu era tocmai cea legală.

A precizat că a insistat în audierea lui B.M. în această modalitate deoarece persoana în cauză se afla într-o anumită dispoziție de a da declarații, respectiv dorea să releve tot ce știe despre lumea interlopă și relațiile acestora, în scopul obținerii reducerii pedepsei.

Referitor la durata audiențelor declară că audierile au decurs cu dificultate deoarece numitul B.M. se afla în crize lungi de depresie, provocate de atitudinea procurorilor și lucrătorilor D.I.I.C.O.T., plângea, fiind necesare aproximativ două ore ca să poată discuta normal cu acesta.

Nu recunoaște că a apelat la conducerea Arestului Poliției și a I.P.J. pentru a-l ajuta pe B.M. și declară că nu l-a cunoscut pe acesta înainte de vara anului 2012. Nu recunoaște că a purtat corespondență telefonică cu inculpatul B.M. și fratele acestuia, numitul B.S. Apreciază că nu era în situație de incompatibilitate în momentul în care i-a fost repartizat dosarul în care B.M. a avut calitatea de denunțator și nu și-a exercitat funcția cu rea credință în instrumentarea dosarului penal privind cercetarea procurorilor DIICOT.

Referitor la abaterea disciplinară prevăzută de art.99 lit. a) din Legea nr.303/2004, privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, Secția reține următoarele:

Potrivit art.99 lit. a) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările și completările ulterioare, constituie abatere disciplinară “manifestările care aduc atingere onoarei sau probității profesionale ori prestigiului justiției, săvârșite în exercitarea sau în afara exercitării atribuțiilor de serviciu”

Potrivit art. 4 alin.1 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, procurorii sunt obligați ca, prin întreaga lor activitate, să asigure supremația legii, să respecte drepturile și libertățile persoanelor, precum și egalitatea lor în fața legii și să asigure un tratament juridic nediscriminatoriu tuturor participanților la procedurile judiciare, indiferent de calitatea acestora, să respecte Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor.

Sub aspectul laturii obiective, această abatere disciplinară presupune încălcarea standardelor de conduită impuse magistraților de dispozițiile art. 90 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată, coroborat cu dispozițiile art. 17, 18 și 20 din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor și cu cele ale art. 104 din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției.

Totodată, conținutul acestei abateri disciplinară reprezintă și o dezvoltare a două dintre valorile fundamentale ale sistemului judiciar, consacrate de Principiile de la Bangalore, privind conduita judiciară, respectiv integritatea și etica.

Valoarea denumită integritate impune magistratului, pe de o parte, să se asigure că, în ochii unui observator rezonabil, conduita sa apare ca fiind ireproșabilă, iar pe de altă parte, că prin manifestările și acțiunile sale, reafirmă încrederea oamenilor în integritatea sistemului judiciar, inclusiv a magistraților.

Etica reprezintă o valoare ce impune magistratului bunele maniere și aparența respectării acestora, în îndeplinirea tuturor activităților pe care le desfășoară.

Onoarea reprezintă reputația pozitivă a omului, recunoscută de societate, iar onoarea profesională a judecătorului sau procurorului implică obligația acestuia de a nu pune în pericol, prin conduita sa profesională și morală, imaginea publică a magistratului.

Probitatea profesională constă în atitudinea magistratului de a se abține de la orice comportament care este contrar legii, lipsit de tact sau de bună-cuviință.

În ceea ce privește prestigiul justiției, acesta reprezintă aprecierea publică pozitivă a sistemului, în ansamblul său.

Secția apreciază că, pentru a constata existența laturii obiective a acestei abateri disciplinare, trebuie ca pârâta procuror, în exercitarea funcției sau în afara exercitării acesteia, să încalce standardele de conduită universal acceptate de comunitatea în care trăiește, să se implice în activități care prejudiciază reputația Ministerului Public sau a sistemului judiciar, în ansamblul său, ori prin conduita sa, să aducă atingere valorilor sociale și morale unanim acceptate de comunitatea în care își desfășoară activitatea. Astfel, Secția reține că manifestările pârâtei, astfel cum au fost prezentate mai sus, constând în: citarea în mod repetat a inculpatului B.M. la sediul unității de parchet, în condițiile în care au existat zile în care acesta a fost prezent și nu s-au efectuat acte procedurale, iar dacă s-au efectuat, perioada de timp în care deținutul a fost prezent în biroul procurorului, nu justifică complexitatea actului; rămânerea fără pază a inculpatului în biroul procurorului, agenții de escortă fiind invitați să aștepte pe hol; primirea acestuia de nenumărate ori în audiență; purtarea unei vaste corespondențe cu inculpatul B.M., prin intermediul SMS – urilor, în timp ce aceste se afla în stare de deținere în Penitenciarul, de cele mai multe ori inițiată de către aceasta, în cadrul căreia îi dădea detalii cu privire la anumite activități procesuale pe care urma să le întreprindă, în condițiile în care cunoștea că este interzisă o astfel de atitudine, au fost de natură a duce atingere probității profesionale și prestigiului justiției și au creat totodată nemulțumiri și discuții, atât în cadrul colectivului din care făcea parte, cât și în rândul lucrătorilor de poliție și a conducerii IPJ, cu atât mai mult, cu cât, situația astfel creată a ajuns la cunoștința opiniei publice prin intermediul presei.

Referitor la apărarea pârâtei în sensul că acțiunea disciplinară se bazează pe interceptări nelegale, Secția reține că în prezenta cauză acestea au valoarea probantă a unor înscrisuri ce sunt analizate în raport de întreg probatoriul administrat în cauză.

Sub aspectul formei de vinovăție, Secția reține intenția indirectă a pârâtei în săvârșirea acestei abateri, aceasta prin manifestările anterior descrise, acceptând afectarea probității profesionale a procurorilor din cadrul D.N.A. – S.T., instituție în cadrul căreia își desfășura activitatea, și a prestigiului justiției, în ansamblul său.

Statutul profesional al magistraților impune, printre altele, și obligația de a avea o comportare corectă, demnă și rezervată, de natură a menține neștirbit prestigiul justiției, chiar și dincolo de raporturile de serviciu propriu-zise.

Responsabilitatea în menținerea imaginii și statutului magistratului revine acestora chiar și în afara cadrului profesional, fiind obligați să se abțină de la astfel de manifestări compromițătoare sistemului judiciar în ansamblul său.

Urmarea produsă constă în afectarea prestigiului justiției și a respectului opiniei publice față de funcția de magistrat.

Pentru aceste considerente, Secția reține în sarcina pârâtei procuror săvârșirea abaterii disciplinare prevăzută de art. 99 lit. a) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările aduse prin Legea nr.24/2012

Referitor la abaterea disciplinară prevăzută de art.99 lit. i) din Legea nr.303/2004 Secția reține următoarele:

Potrivit art.99 lit. i) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările și completările ulterioare, constituie abatere disciplinară **nerespectarea îndatoririi de a se abține atunci când judecătorul sau procurorul știe că există una din cauzele prevăzute de lege pentru abținerea sa.**

Latura obiectivă constă în încălcarea de către pârâta procuror a responsabilităților specifice funcției, respectiv încălcarea normelor legale ce instituie interdicții și incompatibilități - nerespectarea obligației de a se abține - responsabilități concretizate în cerința imperativă prevăzută de art. 4 alin.1 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, dispoziție legală potrivit căreia judecătorii și procurorii sunt obligați ca, prin întreaga lor activitate, să asigure supremația legii, să respecte drepturile și libertățile persoanelor, precum și egalitatea lor în fața legii și să asigure un tratament juridic nediscriminatoriu tuturor participanților la procedurile judiciare, indiferent de calitatea acestora, să respecte Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor.

În conformitate cu prevederile art. 9 din Hotărârea nr. 328/2005 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii pentru aprobarea Codului deontologic al judecătorilor și procurorilor, „judecătorii și procurorii trebuie să fie imparțiali în îndeplinirea atribuțiilor profesionale, fiind obligați să decidă în mod obiectiv, liberi de orice influențe. Judecătorii și procurorii trebuie să se abțină de la orice comportament, act sau manifestare de natură să altereze încrederea în imparțialitatea lor”, iar potrivit art. 10 „în caz de incompatibilitate, judecătorii și procurorii sunt datori să se abțină, potrivit legii”.

Pentru a asigura deplina obiectivitate în îndeplinirea actului de justiție și a proteja drepturile părților, legiuitorul a prevăzut în mod expres cazurile în

care magistratul, datorită unor împrejurări de natură personală, nu poate participa la instrumentarea unui dosar (efectuarea urmăririi penale) precum și formele procesuale de rezolvare a unei astfel de situații.

Aceste cazuri se găsesc înscrise în art. 24-27 din Codul de procedură civilă, art. 47-49 din Codul de procedură penală, art. 105-106 din Legea 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, modificată prin Legea 144/2007 precum și în art. 49 alin.2 din Legea 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii .

Mijloacele procesuale pentru rezolvarea situațiilor de incompatibilitate a judecătorilor și procurorilor prevăzute de Codul de procedură civilă și Codul de procedură penală sunt: abținerea, recuzarea și strămutarea.

Secția apreciază că, pentru a constata existența laturii obiective a acestei abateri disciplinare, trebuie să se constate că pârâta procuror, în exercitarea funcției, a nerespectat îndatorirea de a se abține în efectuarea urmăririi penale în cauzele privindu-l pe B.M., indiferent de calitatea acestuia.

Din probatoriul administrat în cauză, rezultă fără putință de tăgadă, faptul că între pârâta procuror și inculpatul B.M. a existat o relație mai apropiată. Aceasta rezultă, în special, din conținutul mesajelor trimise de pârâtă inculpatului, frecvența acestora, și din împrejurarea că îi comunica aspecte privitoare la cauzele care-l vizau sau chiar îi dădea detalii despre modul cum să procedeze. În aceste condiții, având în vedere că pârâta avea spre soluționare atât cauze în care B.M. era cercetat, cât și cauze având ca obiect denunțurile formulate de acesta, Secția reține că, prin nerespectarea obligației de a se abține, a fost afectată integritatea pârâtei procuror, iar

aducerea la cunoștința opiniei publice, prin publicarea mai multor articole de presă, a situației astfel create, a determinat o percepție negativă asupra obiectivității și imparțialității de care aceasta trebuia să dea dovadă.

Cu toate că pârâta procuror a susținut că nu se afla într-o situație de incompatibilitate în momentul în care i-a fost repartizat dosarul privind denunțul formulat de B.M., afirmând că nu l-a cunoscut pe acesta anterior anului 2012 și nu a purtat corespondență telefonică prin intermediul SMS, în perioada în care acesta se afla în Penitenciarul, probatoriul administrat în cauză dovedește contrariul, susținerile acesteia fiind infirmate de înscrisurile atașate la dosar, din care rezultă că pârâta este titulara posturilor telefonice contactate de inculpatul B.M., precum și din conținutul cererii formulate de acesta, adresată conducerii penitenciarului, prin care a solicitat aprobarea purtării corespondenței telefonice cu numita Ț.M., respectiv pârâta procuror, sub numele purtat anterior căsătoriei. Toate aceste aspecte, coroborate cu intervențiile exercitate de pârâtă în favoarea inculpatului B.M. la diverse persoane cu funcții de conducere din cadrul unor instituții publice, precum și la cei doi profesori universitari, denotă un interes special al acesteia pentru B.M., ceea ce depășește limita normalității care ar trebui să existe între magistrat și părțile dintr-o cauză penală, supusă cercetărilor.

Poziția procurorului care efectuează urmărirea penală într-o cauză trebuie să fie complet obiectivă. Este suficient să se creeze aparența unei relații apropiate, ce poate da naștere unei îndoieli legitime cu privire la respectarea de către procuror a obligației de imparțialitate. De altfel, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit că existența unor relații ale magistratului cu una dintre părți poate crea o aparență de imparțialitate (CEDO, secția II, hotărârea Wettstein c. Elveția, 21 decembrie 2000, 33958/96). Curtea Europeană a Drepturilor Omului, referindu-se la

conceptul de imparțialitate, a statuat că aceasta se definește prin „absența prejudecăților sau a părerilor preconcepute”.

Prin urmare, pârâta procuror avea îndatorirea de a formula declarație de abținere urmând ca procurorul șef să verifice situația concretă și să stabilească, în condițiile art.53 Cod procedură penală, existența sau inexistența unei atingeri aduse imparțialității magistratului.

Deși existența unei relații de natura celei menționate anterior nu este prevăzută expres de dispozițiile art.49 Cod procedură penală, care face trimitere la art. 46 - 48 Cod procedură penală, ca și motiv de incompatibilitate sau de abținere, totuși, așa cum am arătat mai sus, pentru a nu exista niciun dubiu cu privire la imparțialitatea procurorului și având în vedere că aparența imparțialității este la fel de importantă ca și imparțialitatea, ținând seama și de dispozițiile art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului referitoare la asigurarea unui proces echitabil, Secția apreciază că pârâta procuror a încălcat normele legale ce instituie interdicții și incompatibilități, respectiv obligația de a se abține atunci când există una din cauzele prevăzute de lege pentru abținere.

În consecință, efectuarea urmăririi penale în cauzele privindu-l pe B.M., indiferent de calitatea pe care o avea, a fost de natură a afecta aparența de imparțialitate a magistratului precum și a prestigiului justiției, ca valoare socială ocrotită de lege.

Forma de vinovăție ce caracterizează această abatere disciplinară este cea a intenției directe, magistratul care se află într-o situație de incompatibilitate de care are cunoștință și nu formulează cerere de abținere, în mod conștient, încalcă dispozițiile referitoare la incompatibilități, prin aceasta urmărind sau acceptând afectarea imparțialității sale sau a aparenței de imparțialitate.

Urmarea produsă prin săvârșirea acestei abateri disciplinare constă în deteriorarea încrederii și a respectului opiniei publice față de funcția de magistrat, cu consecința afectării imaginii justiției, ca sistem și serviciu în apărarea ordinii de drept. Astfel, prin conduita pârâtei procuror s-au creat premisele unei îndoieli cu privire la imparțialitatea și integritatea magistraților precum și a întregului sistem judiciar.

Pentru aceste considerente, Secția reține în sarcina pârâtei procuror săvârșirea abaterii disciplinare prevăzută de art. 99 lit. i) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările aduse prin Legea nr.24/2012

Referitor la abaterea disciplinară prevăzută de art.99 lit. n) din Legea nr.303/2004, privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, Secția reține următoarele:

Potrivit art. 99 lit. n) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, constituie abatere disciplinară folosirea funcției pentru a obține un tratament favorabil din partea autorităților sau intervențiile pentru soluționarea unor cereri, pretinderea ori acceptarea rezolvării intereselor personale sau ale membrilor familiei ori ale altor persoane, altfel decât în limita cadrului legal reglementat pentru toți cetățenii.

În ceea ce privește latura obiectivă, Secția reține că, în speță, aceasta se concretizează printr-o acțiune, respectiv fapta ilicită a pârâtei, de a pretinde autorităților sau altor persoane, rezolvarea intereselor altei persoane, eludând astfel cadrul legal reglementat pentru toți cetățenii.

Acțiunea pârâtei constituie faptă ilicită, ori de câte ori sunt încălcate normele care obliga magistratul să nu acționeze într-un mod care ar afecta prestigiul justiției.

În exercitarea atribuțiilor profesionale, cât și în afara acestora, procurorul este dator să se abțină de la orice acte sau fapte de natură să compromită demnitatea lui în funcție și în societate. În acest scop, trebuie să apere prestigiul justiției printr-o comportare adecvată în relațiile cu reprezentanții tuturor autorităților publice, precum și cu întregul corp social. Ca atare, nu-i este îngăduit să pretindă sau să accepte rezolvarea intereselor personale, familiale sau ale altor persoane, altfel decât în limita cadrului legal reglementat pentru toți cetățenii, fiindu-i interzis cu desăvârșire să se folosească de calitatea sa pentru a obține avantaje în rezolvarea unor astfel de interese.

Secția constată că, în ceea ce privește conduita ilicită a pârâtei, aceasta s-a concretizat prin intervențiile exercitate la anumite autorități publice și persoane fizice, astfel cum au fost reținute în starea de fapt, în scopul obținerii unui regim preferențial de detenție și anumite avantaje inculpatului B.M. În concretizarea acestora, un rol determinant l-a avut faptul că aceasta a uzat de calitatea sa – procuror D.N.A.

Secția are în vedere faptul că, prerogativele funcției de procuror și ale statutului de magistrat trebuie folosite în sensul în care acestea au fost recunoscute de legiuitor și anume în legătură directă cu exercitarea profesiei și nu în realizarea unor interese personale, în alt mod decât cel reglementat pentru toți cetățenii.

Sub aspectul laturii subiective, Secția reține că pârâta a săvârșit aceste intervenții cu intenție directă, prevăzând rezultatul acțiunilor sale și

urmărind producerea lui prin săvârșirea faptelor, pârâta uzând, în special, de calitate sa de procuror.

Urmarea produsă prin săvârșirea acestei abateri disciplinare constă în afectarea imaginii justiției, ca serviciu în apărarea ordinii de drept, întrucât s-au creat premisele unor îndoieli cu privire avantajele de care pot beneficia anumite persoane, în afara cadrului legal.

Pentru aceste considerente, Secția reține în sarcina pârâtei procuror săvârșirea abaterii disciplinare prevăzută de art. 99 lit. n) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările aduse prin Legea nr.24/2012

Referitor la abaterea disciplinară prevăzută de art.99 lit. t) din Legea nr.303/2004, privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, Secția reține următoarele:

Potrivit art. 99 lit. t) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, constituie abatere disciplinară exercitarea funcției cu rea-credință sau gravă neglijență.

Potrivit art. 99¹ din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, există rea – credință atunci când judecătorul sau procurorul încalcă cu știință normele de drept material ori procesual, urmărind sau acceptând vătămarea unei persoane.

Legiuitorul a circumscris sfera încălcării normelor de drept material sau procesual la acelea de o gravitate deosebită, care au consecințe asupra valabilității actelor întocmite de magistrat și care produc o vătămare gravă a drepturilor și intereselor părților.

Astfel, pot intra în sfera răspunderii disciplinare numai acele încălcări ale normelor de drept material sau procesual care pun în discuție însăși valabilitatea actelor întocmite de judecător și procuror și pentru care, un observator rezonabil (persoană informată și de bună-credință), nu poate găsi o justificare.

Latura obiectivă a acestei abateri constă într-o acțiune sau inacțiune neconformă cu îndatoririle profesionale impuse procurorilor prin legi, regulamente sau ordine de serviciu.

Judecătorii și procurorii trebuie să-și exercite funcția cu obiectivitate și imparțialitate, având ca unic temei legea și principiile generale ale dreptului, fără să dea curs unor solicitări exterioare.

Chiar și în fază actelor premergătoare, procurorul este dator să respecte normele de procedură penală care reglementează această materie.

Nesocotirea acestor norme, cu știință de către magistrat, conduc la aplicarea greșită a legii, măsurile dispuse în cauză, fiind de natură a prejudicia drepturile conferite părților.

În instrumentarea dosarului penel privind denunțul formulat de B.M. împotriva procurorilor DIICOT Secția, reține că pârâta procuror a efectuat acte premergătoare cu încălcare flagrantă a dispozițiile legale privitoare la competența materială și calitatea persoanelor audiate în cauză, în condițiile în care procurori C.I., C.D.S. și N.M.I. au fost citați la parchet în calitate de martori și au fost audiați în calitate de făptuitori, iar denunțul nu-l viza și pe domnul procuror C.I.

În aprecierea comportamentului pârâtei în instrumentarea acestei cauze, Secția urmează să aibă în vedere și standardele de conduită profesională impuse procurorilor prin art. 7 și 12 din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor, art. 62 alin. 2 din Legea nr. 304/2004 privind

organizarea judiciară și art. 4 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată.

Sub aspectul laturii subiective, reaua credință impune condiția ca procurorul să urmărească sau să accepte, prin încălcarea cu știință a normelor de drept material ori procesual, vătămarea unei persoane.

Procurorul care acționează cu rea-credință realizează o distorsionare conștientă a dreptului, prin aplicarea greșită a legii, în mod voit, în scopul producerii unei vătămări.

Prin urmare, reaua-credință presupune atât intenția de a manipula legea în mod conștient, cât și voința de a cauza o vătămare a intereselor uneia din părțile implicate în proces. Elementele psihice care formează structura internă a acestei forme de vinovăție sunt caracteristice lipsei de onestitate în exercitarea profesiei.

Astfel, sub aspectul laturii subiective, Secția reține săvârșirea abaterii cu vinovăție, sub forma intenției directe întrucât, prin modul în care a procedat, a urmărit vătămarea intereselor legale și discreditarea procurorilor DIICOT, care au dispus trimiterea în judecată a inculpatului B.M.

Urmarea imediată constă în periclitarea desfășurării în condiții normale a actului de justiție și în afectarea încrederii în independența și imparțialitatea judecătorilor și procurorilor.

Pentru aceste considerente, Secția reține în sarcina pârâtei procuror săvârșirea abaterii disciplinare prevăzută de art. 99 lit. t) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările aduse prin Legea nr.24/2012

La individualizarea sancțiunii, aplicată în condițiile art. 100 din Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, Secția va avea în vedere

împrejurările, gravitatea concretă precum și consecințele faptelor săvârșite de pârâta procuror.

De asemenea, Secția va avea în vedere faptul că valoarea socială lezată o reprezintă relațiile sociale referitoare la realizarea activității de justiție, în sensul larg al acestei noțiuni, care presupun, pe lângă organizarea și funcționarea în limitele legii, a organelor judiciare și îndeplinirea corectă a actului de justiție, pe planul raportului juridic de muncă, aceste relații transpunându-se în obligații și îndatoriri profesionale ale procurorilor, stabilite prin legi și regulamente.

În procesul de apreciere a individualizării sancțiunii nu trebuie pierdute din vedere sau minimalizate consecințele directe, imediate, ale faptelor magistratului, astfel cum au reliefate de probele administrate în cauză.

Ținând cont de toate aceste împrejurări care, în mod obiectiv trebuie avute în vedere la individualizarea sancțiunii aplicate, reținând gravitatea faptelor, vinovăția pârâtei, precum și legătura de cauzalitate, Secția apreciază că se justifică aplicarea unei sancțiuni care să-i atragă atenția asupra gravității abaterilor comise și a consecințelor acestora.

Ca urmare, față de disp.art.100 lit. e) din Legea nr.303/2004, republicată, potrivit căreia sancțiunile ce se pot aplica trebuie să fie proporționale cu gravitatea abaterilor, Secția apreciază că se impune aplicarea sancțiunii disciplinare a „excluderii din magistratură”.

Văzând și dispozițiile art. 48 și art. 49 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată,

PENTRU ACESTE MOTIVE

ÎN NUMELE LEGII

HOTĂRĂȘTE:

Admite acțiunea disciplinară formulată de Inspekția Judiciară împotriva doamnei A.M., procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul B.

În baza art.100 lit. e) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, aplică doamnei A.M., procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul B., sancțiunea disciplinară constând în „excluderea din magistratură” pentru săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de art.99 lit. a), i), n) și t) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare, la Completul de 5 Judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Pronunțată în ședință publică, azi 3 septembrie 2013.